

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + na čast sv. Antunu

UTORAK – 7.30 + Videc Dragica god. i Petar

SRI. - *kapelica* – 7.30 + Skupnjak Florijan god. Magdalena i Stjepan

ČETVRTAK - TIJELOVO: – 7.30 + Jerešić Danijel god. Aleksa i Agata
10.00 + župna misa - PROCESIJA!

PRVI PETAK – 7.30 + ob. Mišak Maksa i Sambolec Stjepana
20.00 - klanjanje pred Presvetim!

SUBOTA - u 19.00 skupna sv. misa! – *na misi pjeva muški zbor iz Njemačke – Eintracht Huttenberg!*

NEDJELJA – 10. KROZ GODINU

7.30 + Sačić Marija, Ćiril i Anđelka

9.30 + Skupnjak Josip god. (Varaždinska)

11.00 - *nema mise - firma u Bartolovcu!*

Župni vjeronauk: nema!

Susret ministranata - subotu u 10.00!

Sutra - 1. lipnja 2015. od 6.30 upisivanje svetih misa za drugi dio godine (srpanj – prosinac)!

Župna hodočašća

6.6.2015 – Bolesničko hodočašće na Mariju Bistricu – polazak u 7.00

4. 7.2015. – Župno hodočašće na Trsat (upis od 7.6.2015.)

9.8.2015. – Glavno župno hodočašće na Mariju Bistricu

29. i 30. 8.2015. –Hodočašće u Međugorje

**Nikada ne govori o svom bližnjemu
ono što ne bi rekao u njegovoj prisutnosti.**

— Sv. Marija Magdalena de Pazzi (1566. – 1595.)

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
svibanj, 2015. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VII.

broj 27 (340)

31. svibnja 2015.

PRESVETO TROJSTVO

*Poslanica svetoga Pavla apostola Rimljanima
Rim 8, 14-17*

Braćo!

Svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji.
Ta ne primiste duh robovanja da se opet bojite,
nego primiste Duha posinstva
u kojem kličemo:

»Abba! Oče!«

Sam Duh susvjedok je s našim duhom
da smo djeca Božja;
ako pak djeca,
onda i baštinici,
baštinici Božji,
a subaštinici Kristovi,
kada doista s njime zajedno trpimo,
da se zajedno s njime i proslavimo.

*Evangelje
po Mateju
Mt 28, 16-20
Krstite ih u ime Oca
i Sina
i Duha Svetoga.*

PRIČA O SVETOM PATRIKU

Sveti Patrik je bio gorljivi misionar u Irskoj.

Još kao dječak, bio je zarobljen i odveden u Irsku u ropstvo te je nekoliko godina bio pastir na nepreglednim irskim pašnjacima. Nalazeći se uz stada u divljini, ropstvo ga je približilo Bogu. Molio je i činio pokoru. Nakon šest godina zatočeništva, uspio je pobjeći u Francusku gdje je postao svećenikom.

No, Gospodin je imao poseban plan za njega. Sveti se Patrik kao misionar vratio u zemlju svojeg zatočeništva i počeo širiti kršćanstvo. U 5. stoljeću, druidi koji su nastanjivali Irsku su znali malo ili ništa o Isusu i Njegovu Evanđelju. Sveti Patrik je bio hrabar evangelizator i propovjednik te je obratio na kršćanstvo tisuće Iraca. Putujući po zemlji, otvarao je crkve i škole te propovijedao kršćanstvo.

Jednom je prilikom propovijedao druidskom kralju. Suočen s teškim zadatkom objašnjavanja Otajstva Presvetog Trojstva, bio je gotovo obeshrabren. U tom je trenutku spustio pogled prema zemlji. Sagnuo se, uzeo jednu djetelinu i pokazao je kralju. Objasnio mu je kako su tri lista dijelovi jedne biljke, baš kao što su i tri božanske osobe – Otac, Sin i Duh, dio su jedne Božanske naravi. Tako je sveti Patrik na jednostavan način obratio vladare, a njihov prijelaz na kršćanstvo slijedio je i priprosti puk.

Povijest naše vjere prepuna je ovakvih primjera svetaca koji su polako otkrivali i ljudima približavali otajstva naše vjere. Temelj svakog odnosa je poznavanje, pa tako i odnosa s Bogom: da bismo vjerovali u Njega i ljubili Ga, moramo Ga poznavati.

Mi smo izabrani narod Božji kojem je Gospodin dao zemlju i sve na njoj. Zato počnimo i mi propovijedati Evanđelje i širiti Crkvu svojim riječima i djelima u sredinama u kojima živimo. Što nam je činiti – znamo, a ako će biti potrebno, Duh Sveti će nadahnuti prave riječi.

SUOSJEĆAJMO JEDNI S DRUGIMA!

„Ako ne dopustiš da to učinim, ne mogu u školu, bit će me sram. Mama, jako je važno!“ Jelena je udarila u plač, bilo je to njezino najdjelotvornije oružje.

„Pa dobro, učini kako hoćeš“, promrljala je mama i lupila žlicom po zdjeli. „Izgledat ćeš kao čudovište, ali što ti ja mogu.“

Toga jutra se u još 24 obitelji učenika iz 2.b razreda jedne srednje škole odigravao isti prizor. Učenici su naime, odlučili da će učiniti nešto neobično.

Jedino je u dvadeset i petoj obitelji bio sasvim drukčiji prizor. Elizabeta je bila jako uznemirena. Po petnaesti je put izlazila pred zrcalo.

„Rugat će mi se, znam. Marina me ne podnosi, Pavao kaže da sam „štap za pecanje“... Što ja tu mogu?“ Niz lice su joj se kotrljale krupne suze. Pokušavala je popraviti sportsku kapu koja joj se činila prevelikom.

Otac ju je pogledao i mirno rekao: „Hrabro, Elizabeta, uskoro će opet narasti. Dobro reagiraš na terapiju pa će za koji mjesec biti sasvim u redu.“

„Da, ali pogledaj ovo!“ Pokazivala je Elizabeta na ćelavu glavu koja se odražavala u zrcalu. Prije dva mjeseca počela se liječiti od leukemije, pa joj je otpala kosa.

Majka ju je zagrlila: „Hrabro, Elizabeta, bit će sve u redu, vidjet ćeš.“

Elizabeta je popravila kapicu, dohvatila naprtnjaču i odjurila u školu. Pred učionicom 2.b srce joj je počelo jače kucati. Zatvorila je oči i ušla.

Kad je otvorila oči da potraži svoju klupu, ugledala je neobičan prizor. Svi su učenici, svi do jednoga, imali kape na glavi! Okrenuli su se prema njoj, nasmijali i uglas uzviknuli: „Dobrodošla, Elizabeta!“

Svi su se ošišali do kože, čak i Marina koja je imala divnu dugu plavu kosu. I Pavao, i Jelena, i Jura, i Niko... Svi. Ustali su i zagrlili Elizabetu, koja nije znala bi li se smijala ili plakala. Samo je šapnula: „Hvala vam svima!“ Razrednik se također smijao. Bio je ćelav i sasvim se dobro uklapao u priču.

Svi smo mi jednaki, a različiti. Različiti po osobnosti, a jednaki u dostojanstvu – baš kao članovi obitelji i zajednica. U našim različitostima ne smijemo nikada prestati suosjećati jedni s drugima, jer 'suosjećati znači ljubiti Božjim srcem'.